

Boeken komen tot leven op Playgroundfestival

Playground Festival - 4-12/11/2010 - Leuven

Heb je jezelf ooit afgevraagd hoe een leven zonder boeken er zou uitzien? De komende dagen kan je in Leuven een levend boek ontmoeten, of laat ons zeggen: uitlenen.

Mette Edvardsen blies ons vorig jaar van onze stoel met *Every Now and Then*, een unieke theaterperformance waarin het boek een belangrijke rol speelt. Ook dit jaar weet ze ons tijdens het **Playgroundfestival** in het **STUK** te fascineren met een uniek project genaamd **Time has fallen asleep in the afternoon sunshine**.

De gezelligheid van een goed boek bij het haardvuur vatten in een performancemoment is niet gemakkelijk. Toch slaagt Mette erin. Stel je voor: je loopt in een bibliotheek en krijgt de kans om een levend boek uit te lenen. Wat zouden jouw verwachtingen zijn? Wij wisten niet goed wat we moesten denken. We kozen voor **Elias of het gevecht met de nachtegale**n van **Maurice Gilliams**. Het boek, of laten we maar zeggen de performer, nodigde ons uit om mee voor het raam te gaan zitten. We luisterden. Geen vertelsel over een boek, maar de letterlijke zinnen van het boek zelf, kregen we te horen. Woord voor woord kwam rechtstreeks uit het hoofd van de performer. Een beetje vreemd, dat wel, maar we moeten toegeven dat we ons al gauw comfortabel voelden en onderuitzakten in de stoel naast ons sprekend boek.

Eén met het boek

Toen we na ons moment met het boek de kans kregen om met de theatermaker een babbeltje te slaan, merkten we al gauw dat het voor haar een hele uitdaging was. Het project lijkt op het eerste zicht erg simpel: laat enkele performers een boek uit hun hoofd leren en het voordragen aan toeschouwers. Maar hoe simpel dat ook klinkt, de vrijheid die iedere performer kreeg, zorgde voor een grote variëteit aan invulling. Zo merkten we dat een ander boek (over Congo) niet koos voor het stilzitten op een stoel, maar wel voor het rondwandelen doorheen de bibliotheek samen met de toeschouwer.

Dat is ook onmiddellijk wat Mette zo belangrijk vindt: "iedere performer geeft zijn eigen invulling. Ze mochten ook allemaal hun eigen boek kiezen. Het was voor mij erg belangrijk dat de performers zich zelf goed voelden bij het boek en één konden worden met de woorden en de personages. Het is een hele opgave om een boek uit het hoofd te vertellen en ik heb hen er ook volledig in vrijgelaten om te kiezen hoe ze het zouden aanpakken. Het belangrijkste blijft dat de toeschouwer het gevoel heeft dat hij een boek aan het lezen is. Ik hoop stiekem ook dat er mensen gaan zijn die in discussie gaan met het boek en vragen gaan stellen."

Waar komt het idee vandaan?

Mette: "Een tijdje geleden las ik het boek **Fahrenheit 451**. Dat gaat over een futuristische maatschappij waarin boeken een verboden object worden, uit angst dat de mensen te kritisch zullen worden. Het hoofdpersonage van het boek komt in aanraking met een ondergrondse wereld waarin mensen boeken uit het hoofd gaan leren om ze door te vertellen aan geïnteresseerden. Dat leek me wel een leuk concept om verder uit te werken."

Hoe leer je in godsnaam een boek vanbuiten?

Mette: "Je wordt één met het boek en je wil de lezer ervan overtuigen dat wat je brengt het boek is. Een boek lezen is iets heel persoonlijks. Het blijft bij je tot je het uitgelezen hebt. Misschien is dat ook te merken: de performers hoeven zich niet elke keer aan hetzelfde stramien te houden. Ze zijn volledig vrij. Zij spelen met het boek en het boek speelt met hen. Misschien ontdekken ze na enkele keren dat een boek al wandelend lezen erg moeilijk is, of net niet. Alles is heel persoonlijk. En ik hoop dat de mensen daar ook van genieten."